РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

8 март 2007 година *

По дело C-289/05

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Rovaniemen hallinto-oikeus (Финландия) с акт от 15 юли 2005 г., постъпил в Съда на 19 юли 2005 г. в рамките на производство по дело

Länsstyrelsen i Norrbottens län

срещу

Lapin liitto,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: г-н P. M. Jann, председател на състав, г-н K. Lenaerts, г-н E. Juhász, г-н J. N. Cunha Rodrigues (докладчик) и г-н K. Schiemann, съдии,

* Език на производството: фински.

генерален адвокат: г-н L. A. Geelhoed,
секретар: г-н R. Grass,

предвид изложеното в хода на писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

— за Länsstyrelsen i Norrbottens län, от г-н P.-O. Eriksson и г-жа L. Anttila, в качеството на представители,

— за финландското правителство, от г-жа E. Bygglin, в качеството на представител,

— за Комисията на Европейските общности, от г-н P. Aalto и г-н L. Flynn, в качеството им на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 14 септември 2006 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуване на точка 1.8 от правило № 1 от приложението към Регламент (ЕО) № 1685/2000 на Комисията от 28 юли 2000 година за приемане на подробни правила за изпълнението на Регламент (ЕО) № 1260/1999 на Съвета по отношение допустимостта на разходи за дейности, съвместно финансирани от структурните фондове (ОВ L 193, стр. 39; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 1, стр. 29), изменен с Регламент (ЕО) № 448/2004 на Комисията от 10 март 2004 година (ОВ L 72, стр. 66; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 1, стр. 144, наричан по-нататък „Регламент № 1685/2000“).

2 Запитването е отправено в рамките на съдебен спор между Länsstyrelsen i Norrbottens län (областната администрация на Norrbotten (Швеция), наричана по-нататък „областна администрация“) и Lapin liitto (регионален съвет на Laponie (Финландия) по повод искане на областната администрация да получи финансова вноска за 2001 г. и 2002 г. за разходите за техническа поддръжка на програмата Interreg III A Nord, съвместно финансирана от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) (наричана по-нататък „програмата“).

Правна уредба

3 Член 32, параграф 1, трета алинея от Регламент (ЕО) № 1260/1999 на Съвета от 21 юни 1999 година относно определянето на общи разпоредби за структур-

ните фондове (ОВ L 161, стр. 1) предвижда:

„[...] Междинните плащания и плащанията на остатъка се отнасят до действително платени разходи, които трябва да съответстват на плащанията, извършени от крайните бенефициери и доказани с платени фактури или счетоводни документи с еквивалентна доказателствена стойност“. [неофициален превод]

4 Приложението към Регламент № 1685/2000 в неговата първоначална версия, озаглавено „Правила за допустимост“, предвижда:

„Правило № 1: Действително платен разход

1. Плащане от крайни бенефициери

1.1. Плащания, направени от крайни бенефициери, по смисъла на трета алинея на член 32, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1260/1999 [...] трябва да бъдат в брой, предмет на изключенията, указани в т. 1.4.

[...]

1.4. По условията, посочени в точки 1.5—1.7, обезценяване, апортни вноски и административни разходи могат също да представляват част от плащанията, посочени в точка 1.1. Все пак съвместното финансиране от структурните фондове на една дейност не трябва да надвишава общите разходи, които отговарят на изискванията, с изключение на апортни вноски в края на дейността.

[...]

1.7. Административни разходи са допустим разход, при условие че те се базират на действителни разходи, които се отнасят към изпълнението на дейността, съвместно финансирана от структурните фондове и се разпределят пропорционално на дейността, по надлежно обяснен честен и безпристрастен метод.

[...]

1.9. Държавите-членки могат да прилагат по-строги национални правила за определяне на допустим разход по точки 1.5 до 1.7.

2. Доказателство за разход

Като правило плащанията от крайни бенефициери трябва да бъдат подпомогнати от оправдателни фактури. Когато това не може да се направи, плащанията трябва да бъдат подкрепени от счетоводни документи с еквивалентна доказателствена стойност.

[...]“

5 Съгласно член 2 и член 3, трета алинея от Регламент № 448/2004 точки 1.4., 1.7. и 1.9. от правило № 1 от приложението към Регламент № 1685/2000 в неговата първоначална версия са станали, считано от 5 август 2000 г., съответно точки 1.5., 1.8. и 1.10. от правило № 1 от приложението към Регламент № 1685/2000.

6 Член 19 от Регламент (ЕО) № 438/2001 на Комисията от 2 март 2001 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1260/1999 на Съвета по отношение на системите за управление и контрол на помощта, отпускана по структурните фондове (ОВ L 63, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 1, стр. 39) предвижда:

„В случай на форми на помощ, при които бенефициерите се намират в повече от една държава-членка, съответните държави-членки съгласуват помежду си необходимите общи мерки за осигуряване на стабилно финансово управление, като вземат предвид националните законодателства, и информират Комисията за съгласуваните мерки. Комисията и съответните държави-членки си оказват взаимно необходимата административна помощ“.

7 В приложение на цитирания по-горе член 19 на 24 и 31 октомври 2002 г. Република Финландия и Кралство Швеция подписват „Memorandum of understanding on the implementation of the Community Initiative programme INTERREG III A North".

Спорът по главното производство и преюдициалният въпрос

8 С писмо, получено от Lapin liitto на 30 октомври 2002 г., областната администрация е поискала да ползва за разходите за техническата поддръжка на програмата вноска в размер на 95 880,72 SEK за 2001 г. Размерът на тази вноска е получен, като към изплатените за техническата поддръжка на тази програма разходи за заплати е приложен процент, изчислен като съотношение между, от една страна, административните разходи на отговорната за тази програма администрация (заплати и други разходи, направени във връзка с дейностите ѝ с хоризонтален характер, в това число и гореспоменатите разходи, свързани с програмата) и от друга страна, разходите за заплати, свързани с обичайната дейност на тази администрация, които съответстват на разликата между общата стойност на заплатите, платени на това основание, и горепосочените разходи за заплати.

9 С решение от 20 февруари 2003 г. Lapin liitto отхвърля искането. Според него извършените плащания е трябвало да бъдат установени с квитанции и фактури или със счетоводни документи с еквивалентна доказателствена стойност. Трябвало е разходите да се базират на действителните разходи, докато разходите, предмет на главното производство, изчислени посредством процент, не биха могли да бъдат разпределени по програмата по надлежно обяснен и безпристрастен метод по смисъла на точка 1.8. от правило № 1 от приложението към Регламент № 1685/2000.

10 От акта за препращане е видно също, че на 26 септември 2003 г. Lapin liitto получава от областната администрация ново искане за вноска за разходите по програмата за 2001 и 2002 г., съответно в размер на 56 854 SEK и 186 982 SEK. Тези разходи са свързани с административни разходи, отнасящи се до информационните технологии, управлението на персонала, пощенските разноски, бюджетното управление и помещенията.

11 С решение от 24 ноември 2003 г. Lapin liitto отхвърля искането в частта му относно съвкупността от разходите за информационни технологии, за управление на персонала, за пощенски разноски и за бюджетно управление, с мотива че дори след като на 2 октомври 2003 г. е изпратено искане за уточнения, областната администрация не е предоставила пояснения, основани на справка за отработените часове във връзка със заплатите, нито пояснения за връзката на другите разходи с програмата.

12 Според Lapin liitto не била уточнена също и площта на кабинетите на лицата, заети с програмата, за да могат да се изчислят разходите за помещенията. По тази причина оценката на разходите за помещения се изчислява на база на площ от 15 m^2 на кабинет, вместо 20 m^2, както е посочено в искането. В резултат Lapin liitto е изплатил за помещенията, заети от участниците в програмата през 2001 г. и през 2002 г., разходи съответно в размер на 6 558,98 SEK и 22 203,30 SEK.

13 В жалбата си срещу решението от 24 ноември 2003 г., с което се отказва плащане, областната администрация изтъкнва, че след проведена среща с Lapin liitto и Министерството на вътрешните работи, тя е използвала нов

начин на изчисление, според който разходите (административните разходи), чието възстановяване е поискано, са базирани на действителните, вписани в счетоводните книги разходи, които са разпределени по пропорционален, честен и надлежно обяснен метод в зависимост от броя на заетите за годината.

14 Тази жалба е отхвърлена с решение от 6 февруари 2004 г. с мотива, че областната администрация е използвала като база за изчисление на допустимите административни разходи годишните разходи, направени за информационни, финансови и услуги за персонала, разпределени според средния брой на заетите в администрацията, отговорна за програмата през дадената година. Месечната цена за дадена услуга била еднаква за всички. Във второто искане за вноска разходите по програмата били допуснати като разходи по програмата пропорционално на времето, отработено от всяко лице. По този начин не било възможно да се определи кои разходи са свързани само с програмата. Що се отнася до разходите за заплати, включени в обжалвания размер, доколкото не са индивидуализирани в справка за отработените часове, те не могат да бъдат считани за разходи за техническа поддръжка на тази програма.

15 Препращащата юрисдикция, сезирана от областната администрация с иск за изплащане на спорните разходи, уточнява че в своето искане последната е разпределила разходите за споменатата техническа поддръжка в зависимост от средногодишния брой на заетите в цялата администрация, по начин, който дава възможност да се изчисли частта от разходите за всяко лице по година и по месец. Използването на тази средна величина като метод на изчисление давало възможност горепосочените разходи да бъдат допуснати като разходи по проекта в зависимост от времето, което всяко лице, ангажирано с програмата, на практика е работило по нея.

16 Според Lapin liitto областната администрация не посочвала достатъчно ясно каква част от всички разходи по тази програма е за техническа поддръжка. Що се отнася до разходите за заплати, за да могат те да бъдат допуснати като разходи по програмата съгласно Регламент № 1685/2000, Lapin liitto изисква справка по дни за отработените часове от всяко лице, работило на непълно работно време в рамките на програмата.

17 При тези обстоятелства Rovaniemen hallinto-oikeus решава да спре производството и да поиска от Съда тълкуване на точка 1.8. от правило № 1 от приложението към Регламент № 1685/2000.

По преюдициалния въпрос

18 С въпроса си препращащата юрисдикция иска по същество да установи дали точка 1.8. от правило № 1 от приложението към Регламент № 1685/2000 трябва да се тълкува в смисъл, че изключва метод на изчисляване на административните разходи като допустим разход в рамките на проект, съвместно финансиран от структурните фондове, само поради това че този метод се базира на процент или на пропорционална част, по-специално от разходите за заплати или от отработеното време.

19 По смисъла на тази разпоредба административните разходи представляват допустим разход, при условие че се базират на действителните разходи, свързани с изпълнението на дейност, съвместно финансирана от структурните фондове, и се разпределят пропорционално на дейността по надлежно обяснен честен и безпристрастен метод.

20 Въпреки че финската версия на посочената разпоредба изобщо не съдържа изискване, според което разходите трябва да бъдат разпределяни „пропорционално" на въпросната дейност, това обстоятелство е без значение, щом като постоянната съдебна практика сочи, че общностните норми трябва да бъдат тълкувани и прилагани по еднакъв начин в светлината на версиите, установени на другите езици на Европейската общност, и щом в този случай езиковите версии, освен финската, изрично споменават изискването за разпределяне на административните разходи пропорционално на дейността (вж. по-специално по аналогия Решение от 17 юли 1997 г. по дело Ferriere Nord/Комисия, C-219/95 P, Recueil, стр. I-4411, точка 15).

21 Точка 1.10. от правило № 1 от приложението към Регламент № 1685/2000 дава възможност на държавите-членки да прилагат по-строги национални правила за определяне на допустими разходи по точки 1.6., 1.7. и 1.8. от това правило.

22 Без да се засягат национални разпоредби, които предвиждат по-строги правила, направените от крайния бенефициер административни разходи представляват следователно допустим разход, щом като съгласно точка 1.8. от посоченото правило № 1 тези разходи отговарят на три условия, а именно да се базират на действителни разходи, тези действителни разходи да се отнасят към изпълнението на съвместно финансираната от структурните фондове дейност и да се разпределят пропорционално на дейността по надлежно обяснен честен и безпристрастен метод.

23 Що се отнася до първото условие за допустимост, достатъчно е да се отбележи, както Комисията посочва, че базирани на действителните разходи са

разходите, реално платени от крайния бенефициер и доказани с платени фактури или счетоводни документи с еквивалентна доказателствена стойност, по смисъла на член 32, параграф 1, трета алинея на Регламент № 1260/1999.

24 Относно второто условие за допустимост трябва да се има предвид, че съгласно член 30, параграф 1 от Регламент № 1260/1999 разходите, свързани с дейности, са допустими за участието на фондовете само ако тези дейности се интегрират в съответната помощ. Следователно на това основание допустими разходи са административните разходи за средства и услуги, от които крайните бенефициери имат нужда за осъществяване на съвместно финансираната от тези фондове дейност.

25 Що се отнася до третото условие за допустимост, по чието значение страните по главното производство не постигат съгласие, следва да се констатира, че това условие няма за цел да налага единен метод за изчисление, а оставя на държавите-членки възможност за преценка при изчисляване на допустимите разходи. Това условие цели само да обвърже отчитането на административните разходи като допустим разход с тяхното разпределяне „пропорционално на дейността, по надлежно обяснен честен и безпристрастен метод."

26 Следователно точка 1.8. от правило № 1 от приложението към Регламент № 1685/2000 не може да се тълкува като недопускаща методи на изчисляване на допустимите административни разходи, основани на процент или на пропорционална част по-специално от разходите за заплати или от отработе-

ното време, при условие все пак че крайният бенефициер е в състояние да докаже, че тези разходи са разпределени по проекта посредством метод, съобразен с критериите, изложени в тази разпоредба.

27 Трябва да се уточни, че както Комисията основателно отбелязва, определянето на разходите по съответния проект, и по-точно разходите за заплати, за недвижимости или тези за информационни технологии, трябва — предвид гореспоменатите критерии — да вземе предвид отношението между, от една страна, броя на лицата, заети с реализацията на проекта, броя на работните часове, които тези лица посвещават на проекта, или размера на изплатените в тази връзка заплати, а от друга страна, средния брой на работещите в тази администрация, средния брой на отработените там часове или средния размер на изплатените заплати.

28 Следователно отговорът на поставения въпрос е, че точка 1.8. от правило № 1 от приложението към Регламент № 1685/2000 допуска метод на изчисляване на административните разходи като допустим разход в рамките на проект, съвместно финансиран от структурните фондове, единствено с мотива че този метод се базира на процент или на пропорционална част, по-специално от разходите за заплати или от отработеното време.

По съдебните разноски

29 С оглед обстоятелството, че за страните по главния спор настоящото производство представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

Точка 1.8 от правило № 1 от приложението към Регламент (ЕО) № 1685/2000 на Комисията от 28 юли 2000 година за приемане на подробни правила за изпълнението на Регламент (ЕО) № 1260/1999 на Съвета по отношение допустимостта на разходи за дейности, съвместно финансирани от структурните фондове, изменен с Регламент (ЕО) № 448/2004 на Комисията от 10 март 2004 година, допуска метод на изчисляване на административните разходи като допустим разход в рамките на проект, съвместно финансиран от структурните фондове, единствено с мотива че този метод се базира на процент или на пропорционална част, по-специално от разходите за заплати или от отработеното време.

Подписи